06/01/2023

Μητροπολίτης Βεροίας: «Είστε το μέλλον της Εκκλησίας μας»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τετάρτη 4 Ιανουαρίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων μετέβη στο Μητροπολιτικό Κέντρο Πολιτισμού «Παντάνασσα» στη Νάουσα, όπου δέχθηκε νέους και νέες από την Ιερά Μητρόπολη Κίτρους, Κατερίνης και Πλαταμώνος.

Τα παιδιά είχαν την ευλογία να προσκυνήσουν στον **Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Ναούσης**, πλησίον του Μητροπολιτικού Κέντρου, όπου θησαυρίζεται η Θαυματουργός Ιερά Εικόνα της Παναγίας «Παντανάσσης» και η κάρα του πολιούχου της πόλεως, Οσίου Θεοφάνους του Θαυματουργού και να επισκεφτούν τον Χώρο Θυσίας των Αγίων Ναουσαίων Γυναικών στην Αράπιτσα.

Στην αίθουσα του **Μητροπολιτικού Κέντρου** είχαν την ευκαιρία να

παρακολουθήσουν μικρό βίντεο για τους Αγίους Ναουσαίους Νεομάρτυρες, μετά το πέρας του οποίου έψαλλαν ύμνους και τραγούδια στον Ποιμενάρχη και απήλαυσαν την αβραμιαία φιλοξενία της ενορίας της Παναγίας με την φροντίδα του προϊσταμένου του Ιερού Ναού και Γραμματέα της Ιεράς Μητροπόλεως Αρχιμ. Αρσενίου Χαλδαιοπούλου και των συνεργατών του.

Τους νέους συνόδευε ο Υπεύθυνος των Κατασκηνώσεων της Ιεράς Μητροπόλεως Κίτρους Ιερομ. Μελέτιος Παράσχου και ο Ιεροδ. Χριστοφόρος Χάπρων.

Η ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας

Ο Σεβασμιώτατος κ. Παντελεήμων κατά τον σύντομο χαιρετισμό του ανέφερε μεταξύ άλλων:

Μέ πολλή χαρά σᾶς ὑποδεχόμεθα καί σᾶς καλωσορίζουμε ὅλους στούς φιλόξενους χώρους τοῦ Μη-τροπολιτικοῦ Κέντρου Πολιτισμοῦ «Παντάνασσα» καί στήν Ἱερά Μη-τρό-πολη Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας.

Ἡ πρωτοβουλία τοῦ Σεβασμιω-τά--του ποιμενάρχου σας, μέ τόν ὁποῖο ὅλοι γνωρίζετε πόσο συν-δεό-μεθα, νά διοργανώσει αὐτή τήν ἐπίσκεψη τῶν στελεχῶν τοῦ νεα-νικοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς Μητρο-πό-λεως Κίτρους, Κατερίνης καί Πλα-ταμῶνος στήν Ἱερά Μητρό-πολή μας, μᾶς προσφέρει τήν ὡραία εὐκαιρία αὐτῆς τῆς συνα-ντήσεως καί μάλιστα στόν χῶρο τοῦ Μη-τροπολιτικοῦ Κέντρου Πολι-τισμοῦ «Παντάνασσα», ὁ ὁποῖος εἶναι ἕνας πολυχῶρος πού δημιουργή-θηκε

μέ σκοπό νά ἀποτελέσει τό Κέντρο τοῦ πνευματικοῦ ἔργου τῆς Ναούσης, ἀλλά καί νά στε-γά-σει ποικίλες δράσεις καί ἐκδηλώ-σεις τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως, μεταξύ αὐτῶν καί τίς δράσεις τοῦ Ὠδείου τῆς Μητροπόλεώς μας καί τοῦ νεανικοῦ της ἔργου, στό ὁποῖο ἐργάσθηκε μέ ζῆλο καί ἀφοσίωση καί ὁ Ἅγιος Κίτρους στά εἴκοσι χρό-νια κατά τά ὁποῖα διακόνησε ὡς Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτρο-πος καί Πρωτοσύγκελλος στή συ-νέ--χεια τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπό-λεως.

Χαιρόμεθα ἰδιαίτερα, γιατί ἡ ἐπίσκεψή σας αὐτή συμπίπτει μέ τήν ἀρχή τοῦ νέου χρόνου, ἡ ὁποία, ὅπως κάθε ἀρχή, εἶναι μία εὐχάριστη ἐμπειρία, καθώς μᾶς γεμίζει μέ χαρά καί αἰσιοδοξία γιά τό μέλλον καί τίς προοπτικές μας σέ αὐτό, ἀλλά καί μᾶς το-νώνει τή διάθεση γιά μιά καινούρ-για ἀρχή στή ζωή μας, στήν πορεία μας καί στούς στόχους μας. Καί ἀκόμη, ἐπειδή μᾶς δίδει τήν εὐκαιρία νά ἀνταλλάξουμε εὐχές γιά τόν νέο χρόνο καί νά ἀναζητήσουμε νέους στόχους καί νέους τρόπους γιά νά συνεχίσουμε τή ζωή μας ἀλλά καί τή διακονία μας μέσα στήν Ἐκ-κλη-σία, ἀπό ὅποια θέση βρίσκεται ὁ καθένας μας· καί ἀκόμη νά ἀνταλλά-ξουμε εὐχές γιά τόν νέο χρόνο πού χάρισε σέ ὅλους μας ὁ Πανάγαθος Θεός καί γιά τήν ἐπιτυχία τοῦ ἔργου μας μέ τή χάρη καί τήν εὐλογία του.

Ἡ ἀρχή τοῦ νέου χρόνου δί-δει σέ ὅλους τούς ἀνθρώπους, ὅπως εἶπα, τήν εὐκαιρία νά σκε-φθοῦμε γιά τή ζωή μας καί γιά τό μέλλον μας.

Γιά ἐμᾶς ὅμως πού εἴμεθα συ-νειδητά μέλη τῆς Ἐκκλη-σίας, καί μάλιστα ἡ Ἐκκλησία μας μᾶς ἔχει ἐμπιστευθεῖ τήν κατήχηση καί ἐν μέρει τήν πνευματική καθοδήγηση καί ἄλλων ἀνθρώπων, νέων καί παι-διῶν, ὁ νέος χρόνος εἶναι μία εὐ-καιρία νά ἐξετάσουμε καί τή δική μας πνευματική πορεία, τή σχέση μας μέ τόν Θεό.

Αὐτή ἡ ἐξέ-ταση θά μᾶς βοηθήσει νά κατα-λάβουμε καί τούς ἀδελ-φούς μας καί νά τούς στηρίξουμε καί αὐ-τούς, ὅσο μποροῦμε, στήν προ-σπά-θειά τους.

Ἡ σχέση μας μέ τόν Θεό δέν εἶ-ναι, σύμφωνα μέ τούς Πατέρες, μία εὐθύγραμμη πορεία. Στήν ἀρ-χή ὁ Θεός μᾶς δίδει τή χάρη του γιά νά μᾶς ἐνθαρρύνει καί νά μᾶς βοηθήσει στόν ἀγώνα μας. Τότε ὅλα μᾶς φαίνονται ἁπλά, εὔκολα, εὐχάριστα. Ἐντυπωσιαζόμεθα ἀπό τήν πρόοδο πού κάνουμε, ἀπό τήν κατάνυξη πού αἰσθανόμεθα. Ὅμως ἡ πρώτη αὐτή φάση δέν διαρκεῖ γιά μεγάλο χρονικό διά-στημα. Ὁ Θεός ἀποσύρει τή χάρη του καί ἐπιτρέπει νά δοκιμασθοῦ-με, ὥστε νά σκληραγωγηθοῦμε μέ τόν ἀγώνα νά νικήσουμε τούς πει-ρασμούς, νά νικήσουμε τόν πα-λαιό ἄνθρωπο. Περιμένει νά δεῖ τόν ἀγώνα μας, ὥστε νά κατανοή-σουμε τήν ἀξία τῆς θείας χάριτος, ἀλλά καί νά ἀποκομίσουμε τήν ἐμπειρία τοῦ πνευματικοῦ ἀγώνα.

Ὁ Θεός δέν μᾶς ἐγκαταλείπει καί τότε, ἀλλά κρύπτεται γιά νά μᾶς ἀφήσει νά δοκιμασθοῦμε καί νά δεῖ τή θέλησή μας νά εἴμαστε κο-ντά του. Βέβαια συχνά ὁ

ἄνθρω-πος πανικοβάλλεται, βλέποντας τά πάθη πού νόμιζε ὅτι εἶχαν ἐξα-φανισθεῖ νά ἐπιστρέφουν καί τόν ἑαυτό του νά γίνεται ὅπως καί προηγουμένως. Νά ξαναρχίζει, δη-λα-δή, νά ἐπιθυμεῖ πράγματα ἀμαρ-τωλά, νά ὑποκύπτει σέ ἄσχημες ἐπιθυ-μίες, νά κάνει πράγματα πού δέν τά θέλει, ἀλλά τά κάμει, γιατί συνε-στάλη ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ.

Αὐτό κυρίως γίνεται, ὄχι γιατί ὁ Θεός θέλει νά μᾶς βασανίζει, ἀλλά, διότι ὁ ἄνθρωπος γιά νά κτίσει τό πνευματικό του οἰκοδό-μημα, χρειάζεται νά ταπεινωθεῖ. Δέν μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νά κτίσει τήν πνευματική ζωή, ἐάν δέν τα-πεινωθεῖ. Καί δυστυχῶς ἡ τα-πεί--νωση εἶναι κάτι πού δέν ἔρχε-ται μέ τά λόγια οὔτε μέ τίς θεω-ρίες. Ἡ καρδιά σπάζει μέσα ἀπό τίς περι-πέτειές μας τίς πνευματικές, μέσα ἀπό πειρασμούς, ἀπό θλί-ψεις, ἀπό δοκιμασίες, ἀπό ταλαι-πω-ρίες. Αὐτό εἶναι μία πορεία ἀγώνα ἰσό-βια, μπορεῖ νά πεῖ κα-νείς.

Ὅμως ἐνῶ εἶναι δύσκολη καί ἐπί--πονη, ὅ,τι ἀποκτᾶ ὁ ἄν-θρωπος εἶναι μέ τόν κόπο του, καί ὁ Θεός τοῦ δίδει μέσα στίς δυ-σκολίες καί ἀναλαμπές παρηγο-ριᾶς. Οἱ δοκι-μασίες καί οἱ πειρα-σμοί χρειάζο-νται, ὅπως εἴπαμε, γιά νά μποροῦ-με νά καταλάβουμε καί τόν ἄλλο ἄνθρωπο, ὅταν δοκι-μάζεται. Τό γράφει καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος γιά τόν Χριστό «ἐν ᾧ γάρ πέπονθε αὐτός πειρασθείς δύναται τοῖς πει-ραζομένοις βοηθῆσαι». Ὁ Χριστός πού δοκιμάσθηκε προσω-πικά ὡς Θεάνθρωπος μπορεῖ νά παρηγορή-σει καί νά βοηθήσει ὅλους ὅσους περνοῦν τή δυσκολία τῆς δοκιμα-σίας.

Οἱ Πατέρες ἀναφέρουν γι᾽ αὐτό ἕνα παράδειγμα, τό παράδειγμα τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, πού ἀρνή-θη-κε τόν Χριστό. Ἦταν κορυφαῖ-ος, ἦταν ὁ πιό συνετός, τό στήριγ-μα τῶν ἀποστόλων, καί ὅμως ἀρ-νήθηκε τόν Χριστό, παρά τό γεγο-νός ὅτι ὁ Χριστός τόν εἶχε προ-ει-δοποιήσει.

Γιατί ἔπαθε αὐτό τό πράγμα ὁ Πέ-τρος; Εἶχε κακή διάθεση; Ὄχι. Ὁ Θεός ὅμως ἄφησε τόν Πέτρο νά τό πάθει, γιατί ὁ Πέτρος, ἐπειδή ἦταν ὁρμητικός χαρακτήρας, δέν συγ-κα--τέ-βαινε στήν ἀδυναμία τῶν ἀν-θρώπων. Δέν ἤξερε τί σημαίνει συγ-κατάβαση, δέν ἤξερε τί σημαί-νει ἀνθρώπινη ἀδυναμία. Ἦταν ἀπόλυτος. Ὅταν ἔπεσε ὅμως ὁ ἴδιος, τότε κατάλαβε τήν ἀνθρώ-πι-νη ἀδυναμία.

Στό Γεροντικό γράφει ὅτι ἕνας μο-ναχός πῆγε σέ ἕναν Γέροντα καί τοῦ εἶπε: «Γέροντα, τί νά κάνω ἔχω σαρκικούς πολέμους, ἔχω αἰ-σχρούς καί σαρκικούς πολέμους καί δέν ξέρω τί νά κάνω».

Ὁ Γέ-ροντας, ὁ ὁποῖος ἦταν ἀγω-νιστής, ἀσκητής, ἀλλά ἦταν ἄπει-ρος ἀπό αὐτά τά πράγματα, τοῦ ἀπάντησε: «Ἄ, αὐτά τά πράγματα δέν εἶναι καλά. Ἐσύ μοναχός ἐπι-τρέ-πεται νά ἔχεις σαρκικούς πολέ-μους καί λο-γι-σμούς; Δέν εἶσαι ἄξιος τῆς μονα-χικῆς πολιτείας. Ἐσύ θά φταῖς γιά νά ἔχεις ὅλους αὐτούς τούς πειρα-σμούς, δέν φταίει κανένας ἄλλος. Σημαίνει ὅτι ἐσύ δέν προσέχεις, εἶναι ἀπρό-σεκτος,

εἶσαι ἀδύνατος, εἶσαι ἀνά-ξιος».

Ὁ μοναχός τόν ἄκουσε. Πῆγε στό κελί του καί ἄρχισε νά σκέφτεται, τί νά κάνω, ἀφοῦ δέν σταματοῦν οἱ λογισμοί, ἀφοῦ ταλαιπωροῦμαι ἔτσι; Ἄδικα ἀγωνίζομαι, ἄδικα κά-θομαι ἐδῶ, καί ἀφοῦ δέν μπορῶ, καλύτερα νά φύγω.

Σηκώθηκε, λοιπόν, καί ἔφυγε. Ἐνῶ βρισκόταν ἤδη στόν δρόμο, ὁ Θεός πληροφόρησε ἕναν ἄλλο με-γάλο Γέροντα, διακριτικό, ὁ ὁποῖ-ος εἶχε πεῖρα καί διάκριση, γιά τόν ἀδελφό του. Καί ἀφοῦ τόν εἶδε ἀπό μα-κριά, κατάλαβε ὅτι ἦταν πνιγ-μέ-νος μέσα στούς λογισμούς του. Τόν σταματᾶ, λοιπόν, στόν δρόμο καί τοῦ λέει «Ποῦ πᾶς, πάτερ; ποῦ πᾶς, ἀδελφέ μου;» Τοῦ λέει «Ἀββᾶ, συγ-γνώμη, ἀλλά φεύ-γω ἀπό τήν ἔρημο, ἐπιστρέφω στόν κόσμο».

Τοῦ λέει ἐκεῖνος «γιατί;» Τοῦ λέει ὁ μονα-χός· «Δέν εἶμαι ἄξιος νά εἶμαι μο-ναχός, γιατί ἔχω πολ-λούς πολέ-μους σαρκικούς. Τό μυα-λό μου εἶναι γεμάτο ἀκάθαρτες εἰκόνες, ἀκάθαρτες σκέψεις, ἐγώ δέν εἶμαι ἄξιος, ἐπιστρέφω».

Τοῦ λέει τότε ὁ Ἀββᾶς: «Πόσων χρόνων εἶσαι;» Τοῦ ἀπαντᾶ, «40». «Πόσα χρόνια ἔχεις στήν ἔρημο;» Τοῦ λέει, «20». Καί τότε λέει ὁ Γέ-ροντας· «Τέκνον, εἶμαι 70 χρονῶν καί ἔχω 50 χρόνια στήν ἔρημο καί ἀκόμη δέν ἔχω ἀπαλλαγεῖ ἀπό τούς πειρασμούς αὐτούς, καί ἐσύ τώρα ἀπελπίστηκες; Καί ἐγώ», τοῦ λέει, «τά ἴδια ἔχω. Ἔρχονται στιγ-μές πού μέ πνίγουν οἱ λογισμοί ...». Καί ἄρχισε ὁ Γέροντας νά τοῦ λέει αὐτά τά πράγματα. «Μά», τοῦ λέει, «Ἀββᾶ, ἔχεις καί ἐσύ τά ἴδια πράγ-ματα καί κάνεις ὑπομονή;» «Ναί, κάνω ὑπομονή καί ἀγωνίζο-μαι. Πέφτω, σηκώνομαι. Πέφτω, σηκώ-νο-μαι. Δέν παρατῶ τόν ἀγώ-να μου, ἀλλά συνεχίζω».

Παρηγορήθηκε ὁ ἀδύνατος ἀδελ-φός, πῆγε πίσω καί προσευχήθηκε ὁ Ἀββάς καί εἶπε «Θεέ μου, πᾶρε τόν πόλεμο ἀπό τόν μοναχό καί στεῖλ᾽ τον στόν Γέροντα ἐκεῖνο πού τόν συμβούλευσε».

Καί τότε βλέπει ξαφνικά ἕνα σμῆ-νος δαιμόνων νά πηγαίνουν στόν Γέροντα. Ὁ Ἀββᾶς περίμενε τώρα νά τόν ἐπισκεφθεῖ ὁ Γέρο-ντας, καί πράγματι σέ 2-3 ὧρες, νά σοῦ ὁ ἄλλος ἔφθασε τρέχοντας. «Ἔ», τοῦ λέει ὁ Ἀββᾶς, «ποῦ πᾶς;» «Ἄστα», ἀπαντᾶ ὁ Γέροντας, καί ντρεπόταν νά τοῦ πεῖ, ἐνῶ ὁ μο-να-χός εἶχε τουλάχιστον τήν ταπεί-νω--ση καί εἶπε τί ἔπαθε.

Τοῦ λέει ὁ Ἀββᾶς «Πάτερ, πήγαι-νε πίσω στό κελί σου καί νά ἀγω-νίζεσαι ταπει-νά. Αὐτά τά ἔπαθες, διότι δέν συ-μπά-θησες τόν ἀδελφό σου, δέν κα-τάλαβες ὅτι αὐτό εἶναι πόλεμος. Ἔτσι εἶναι ἡ φύση τοῦ ἀν-θρώπου, πολεμᾶται. Ἐπειδή ἦσουν ἄπειρος, ἐπειδή σέ σκέπαζε ὁ Θεός καί δέν εἶχες τούς πειρα-σμούς ἐκείνους, νό-μιζες ὅτι ἔτσι εἶναι τά πράγ-μα-τα».

Ἔτσι κατάλαβε ὁ Γέροντας τό λάθος του καί ὠφελήθηκε καί αὐ-τός, καί σώθηκε καί ὁ μοναχός.

Αὐτό μᾶς διδάσκει πόσο προσεκτικοί πρέπει νά εἴμεθα ὅλοι μας ἔναντι τῶν ἀδελφῶν μας, ὥστε νά τούς βοηθοῦμε ὅσο μποροῦμε, γιά νά ἔχει ἀποτέλεσμα καί ἐπιτυχία καί τό ἔργο μας. Καί αὐτό ἀποτελεῖ καί τή δική μου εὐχή γιά ὅλους σας γιά τή νέα χρονιά, πού εὔχομαι νά εἶναι γεμάτη ἀπό τήν εὐλογία καί τίς πλούσιες δωρεές τοῦ Θεοῦ.

Δείτε περισσότερες φωτογραφίες ΕΔΩ